

עפ"ג 44096/08/14 - נביל האשם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

02 נובמבר 2014

עפ"ג 44096-08-14 האשם נ' מדינת ישראל

לפני כב' השופטת גילה כנפי-שטייניץ

כב' השופט ד"ר יגאל מרזל

כב' השופט אריה רומנוב

נביל האשם

בעניין:

ע"י ב"כ עו"ד אנור בשיר ואח'

המערער

נ ג ד

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

המשיבה

פסק דין

1. לפנינו ערעור על גזר-דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ש' לארי-בבלי) אשר ניתן ביום 13.7.2014 (בת"פ 5692-04-13). הערעור הוא על חומרת העונש שהוטל על המערער.

2. נגד המערער הוגש כתב אישום הכולל שלושה אישומים והמייחס למערער עבירות של הסעה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, עבירות של הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ומעשי פזיזות ורשלנות, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום והמערער הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, תוך שהוסכם כי יוזמן תסקיר שירות המבחן וכי "הטיעון לעונש יהיה פתוח". בהמשך לכך הורשע המערער בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן כמפורט להלן:

על פי האישום הראשון, הסיע המערער, ביום 1.4.2013 או בסמוך לכך, ארבעה תושבי הרשות הפלסטינית השוהים בישראל שלא כדין. שוטרים החלו בנסיעה אחר רכבו של המערער. אז ביצע המערער פניית פרסה, תוך חציית קו הפרדה לבן רצוף והחל בנסיעה מהירה. בהמשך, עצר את הרכב בפתאומיות, ונוסעיו נסו מן הרכב רגלית. המערער לא נענה לקריאות השוטר והמשיך בנסיעה עד שנחסם ע"י רכב משטרה. גם אז, המשיך המערער בנסיעה מהירה לאחור עד שנקרא שוב ע"י השוטר לעצור. בגין מעשים אלה, הורשע המערער בהסעה שלא כדין ובהפרעה לשוטר.

על פי האישום השני, הסיע המערער, ביום 15.1.13 או בסמוך לכך, ארבעה תושבי הרשות הפלסטינית השוהים בישראל שלא כדין, סמוך למחלף שורש. בגין עובדות אלה הורשע המערער בהסעה שלא כדין.

על פי האישום השלישי, הסיע המערער ביום 1.1.12 או בסמוך לכך, חמישה תושבי הרשות הפלסטינית השוהים בישראל שלא כדין, על כביש 386 סמוך לצומת אבן-ספיר. המערער התעלם מסימון של שוטר, אשר ביצע חסימה בכביש, לעצור, והמשיך בנהיגה מהירה. השוטר דלק אחר המערער וכרז לעברו לעצור אולם המערער התעלם מקריאותיו והמשיך בנסיעה. בשלב מסוים סטה המערער לכביש עפר, ומשם החל להימלט רגלית עד שנעצר ע"י השוטר. בגין מעשים אלה, הורשע המערער בהסעה שלא כדין, מעשי פזיזות ורשלנות, והפרעה לשוטר.

3. בטרם נשמעו הטיעונים לעונש, צירף המערער שני תיקים נוספים: **האחד**, ת"פ 58275-11-12 של בית משפט השלום ברמלה. על פיו הסיע המערער, ביום 5.5.12, בכביש 1, שלושה תושבי הרשות הפלסטינית השהים בישראל שלא כדין. המערער לא נענה לכריזת שוטרים לעצור, הגביר את מהירות הרכב, תוך שהוא עובר בין הנתבים וחוצה שטח הפרדה מסומן על הכביש. רק לאחר שהשוטרים דלקו אחריו ושלפו את נשקם, עצר המערער את רכבו בצד הדרך. בגין מעשים אלה, הורשע המערער בהסעה שלא כדין ובנהיגה פוחזת של רכב. **השני**, ת"פ 5885-04-14 של בית משפט השלום בבית שמש שבו הורשע בהחזקת אגרופן ברכבו.

4. לאחר שהוגש תסקיר שירות המבחן ונשמעו הטיעונים לעונש, הטיל בית משפט קמא על המערער עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, ומאסר על תנאי של 6 חודשים לתקופה של שלוש שנים בגין העבירות בהן הורשע. בית משפט קמא קבע בגזר הדין שלא ניתן לקבל את העמדה העונשית "המאוד מקלה" של שירות המבחן, אשר המליץ על הטלת עונש מאסר בעבודות שירות בשילוב עם מאסר על תנאי, וכי אין די לענין זה בנטילת אחריות וחרטה מצדו של המערער. בית משפט קמא הוסיף וקבע שמתחם הענישה בעבירת ההסעה שלא כדין נע בין 3 ל-18 חודשי מאסר בפועל, וכאשר נלוות לעבירה הימלטות מהמשטרה המתחם הוא 8 עד 24 חודשי מאסר. בית המשפט הוסיף וקבע כי לא ניתן להימנע מגזירת עונש של מאסר בפועל על המערער. לאחר שבחן את נסיבות ביצוע העבירה ואת נסיבותיו האישיות של המערער, דן את המערער לעונש המפורט לעיל. בית משפט הוסיף וציין שהגם שמן הראוי היה להשית קנס כספי - לנוכח המניע הכלכלי לעבירות - הוא נמנע מלעשות כן בשל מצבו הכלכלי של המערער.

5. בערעור שלפנינו נטען ששגה בית משפט קמא בארבעה עניינים: ראשית, בכך שייחס למערער עבירה של הסעת שוהים שלא כדין בנסיבות מחמירות בניגוד לסעיף 12א(ג1) לחוק הכניסה לישראל, בעוד שהמערער הורשע בעבירת הסעה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג1) לחוק הכניסה לישראל. שנית, בהסדר הטיעון הוסכם כי המערער ישלח לקבלת תסקיר, ובית המשפט אף ביקש את התייחסות שירות המבחן לשאלת הרשעתו או אי הרשעתו של המערער, ובכך נטע בלבו של המערער ציפייה שתאומץ המלצתו של שירות המבחן. שלישית, בית המשפט בחר להתעלם מתסקיר שירות המבחן והמלצותיו. ורביעית, העונש שנגזר חורג באופן קיצוני מרמת הענישה המקובלת בעבירות שבהן הורשע המערער, וכי הענישה הראויה בנסיבות העניין עומדת על שני חודשי מאסר בעבודות שירות. לענין זה נטען עוד כי בית משפט קמא לא התחשב בתקופת מעצרו של המערער ושהייתו בתנאי מעצר בית מלא תקופה של 6 חודשים. המערער מבקש, אפוא, לקבל את הערעור ולהורות על ביטול המאסר בפועל. לחילופין, לקצרו משמעותית ולהמירו במאסר בדרך של עבודות שירות. כן נתבקש בית המשפט להתערב ברכיב המאסר המותנה - ביחס לעבירת ההפרעה לשוט - ולקצרו משמעותית.

6. לאחר שבחנו את טענות הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות כפוף לניכוי תקופת מעצרו של המערער מעונש המאסר שהוטל עליו. באשר לטענה הראשונה, לא מצאנו בסיס לטענת המערער כי בית משפט קמא ייחס לו עבירות של הסעת שוהים שלא כדין בנסיבות מחמירות. בגזר הדין פורטו העבירות בהן הורשע המערער כהלכתן. גם הפנייתו של המערער לשירות המבחן, או ההנחיות שניתנו ע"י בית המשפט לשירות המבחן, אינן מבססות בנסיבות המקרה ציפייה בת הגנה כי בית המשפט יאמץ את המלצות שירות המבחן. קל וחומר שעה שלאחר הפנייתו, צירף המערער שני תיקים נוספים לכתב האישום המקורי. באשר ליתר טענותיו של המערער, לא ראינו כי העונש שהוטל על המערער מצדיק את התערבותה של ערכאת הערעור. אכן, בית המשפט העליון קבע כי המתחם ההולם לענין מסיעים, מלינים ומעסיקים בנסיבות מחמירות נע בין 5 ל-15 חודשי מאסר (ע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' חמדי**, 4.8.13), וממילא המתחם ההולם לעבירת ההסעה שנעברה שלא בנסיבות מחמירות נמוך מזה. עם זאת, בענייננו מדובר במי

שעבר ארבע עבירות של הסעה שלא כדין, להן נלוו עבירות נוספות של הפרעה לשוטרי ומעשי פזיזות, המוסיפות משנה חומרה למעשיו, ועל כך יש להוסיף גם את ההרשעה בהחזקת אגרופן ברכב. בנסיבות אלה, לא מצאנו כי יש בעונש שנגזר עליו משום חומרה המצדיקה התערבות. נוכח שתי עבירות ההפרעה לשוטרי בהן הורשע, ונסיבות ביצוען, לא ראינו מקום להתערב גם באורך המאסר המותנה שהוטל על המערער בכל הקשור לעבירה זו.

7. בהסכמת המשיבה, אנו מורים על ניכוי תקופת מעצרו של המערער מתקופת המאסר שהוטלה עליו (1.4.13 - 24.4.13). כפוף לכך, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי מאסרו ביום **1.12.14** עד השעה 10:00 בימ"ר ניצן. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס (טל' 08-9787377, 08-9787336).

מזכירות בית המשפט תמציא פסק הדין לב"כ הצדדים, ותוודא טלפונית קבלתו.

ניתן היום, ט' חשוון תשע"ה, 02 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.

אריה רומנוב, שופט

ד"ר יגאל מְרזל,
שופט

גילה כנפי שטייניץ,
שופטת